

[Grove.]

Ansvar for en indsendt Artikel, for saa vidt Forfatteren har fast Ophold her i Landet, er myndig og tilregnelig. Saafremt Redaktøren er vidende om, at Indsenderens Artikel indeholder noget urigtigt, ifalder Redaktøren sammen med Indsenderen Straf efter Straffelovgivningens almindelige Regler. Denne Bestemmelse vil gøre det lettere for en Redaktør at afvise en Indsender, idet det i Praksis har været saaledes, at Artikler med Navn under kunde forlanges optaget. Der var dog den Udvej for Redaktøren, at han kunde hæfte en Hale paa Artiklen og heri gøre opmærksom paa det, der var forkert; og den Udvej har ofte maattet anvendes.

§ 8, Stk. 2, siger, at Løbesedler og Indholdsplakater anses som Bestanddele af det Blad, hvortil de henviser, eller hvorfra de stammer. Det er vist en meget betimelig Bestemmelse; derved vil formentlig Reklamen paa Plakaten komme i bedre Overensstemmelse med det Stof i Bladet, som den henviser til og reklamerer for.

Den næste Paragraf, § 9, angaar Redaktørens Pligt til at bringe Berigtigelse af Meddelelser samt Meddelelser om Søgmaal imod Redaktøren i Anledning af noget, der har staaet i Bladet, samt om Sagens Udfald. Det sidste kender vi fra den nugældende Lov. Berigtigelsen skal indskrænke sig til de faktiske Forhold, den maa ikke indeholde noget retsstridigt og heller ikke give Trediemand nogen Ret til ogsaa at kræve optaget en Berigtigelse. Redaktøren skal ogsaa optage Berigtigelse af Meddelelser, som han har gengivet efter et andet Blad eller periodisk Skrift. Dette sidste vil næppe volde Vanskeligheder, særlig ikke, hvis det er et Modstanderblad, der er løbet med Limpinden. Redaktøren kan dog nægte at optage en Berigtigelse, saafremt han finder, at Berigtigelsens Indhold falder uden for Lovens Bestemmelser, men han skal da meddele dette til vedkommende, der har krævet Berigtigelsen optaget, og denne kan saa indanke Spørgsmaalet for et Berigtigelsesnævn. Dette Berigtigelsesnævn bestaar af 3 Medlemmer, hvoraf Formanden skal være Højesteretsdommer og de 2 andre Medlemmer Repræsentanter for Pressen. Jeg tror ikke, at det bliver Redaktørerne, der vil give det Nævn ret meget at bestille, idet ingen ordentlig Redaktør har noget imod at optage en Berigtigelse, naar han er kommet til at bringe en forkert Meddelelse. Han vil heller ikke vægre sig ved at meddele et Søgmaal og Dommen i et Søgmaal imod Bladet, hvad enten han er forpligtet

til det eller ej; den Slags Ting kan overhovedet ikke holdes skjult.

Derimod kunde jeg godt tænke mig, at de, der har Adgang til at kræve Berigtigelser optaget, ret ofte vil uejlige Nævnet, idet Redaktører meget ofte er ude for horrible Krav i Retning af Rettelser. En Bremse herpaa findes i næste Paragraf, § 10, efter hvilken ikke alene Redaktøren kan blive idømt en Bøde for Nægtelse, der er aabenbar urimelig, men den, der kræver Berigtigelsen optaget, kan ogsaa ifalde Bøde, hvis Indankningen for Nævnet anses for aabenbart urimelig.

Ogsaa disse Berigtigelsesbestemmelser kan ordentlige Blade være tilfredse med, og den Forstaaelse, der ligger bag Berigtigelsesnævnets Sammensætning, har Pressen al Grund til at paaskønne.

Endelig er § 12 ogsaa betydningsfuld, idet det her slaas fast ved Lov, at Udgifterne, altsaa Ejerne, skal betale eventuelle Erstatningsbeløb og Sagsomkostninger, hvilket er fuldt ud retfærdigt og sikkert ogsaa har været praktiseret i de aller fleste Tilfælde under den nugældende Lov.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag samt det til Presselovforslaget knyttede Forslag vedrørende Vidnepligt i Pressesager og udtale Haab om, at begge Lovforslag maa faa en hurtig og let Gang gennem det høje Lands-ting.

Esther Malling Pedersen: Det vilde paa det nuværende Tidspunkt utvivlsomt komme til at virke som en overflødig Gentagelse, hvis jeg vilde gaa nærmere ind paa Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag, og jeg skal derfor afholde mig derfra. Det er et Lovforslag, som vi fra min Gruppes Side kan slutte os til, om end det sker uden synderlig Begejstring. Vi ser ikke nogen absolut Nødvendighed for, at et Lovforslag som det foreliggende bliver fremsat og gennemført nu. Alt, hvad der angaar det frie Ords Stilling, er netop i Øjeblikket et saa ømtaalt Omraade, at det efter vor Opfattelse havde været heldigere ikke at røre derved paa indeværende Tidspunkt. Den nuværende Presselov er saa frisindet og rummelig, at den frie Meningsudveksling, som vi herhjemme sætter saa højt, har kunnet finde Plads og trives under den, og en i det store og hele sund og ansvarsbevidst Presse har kunnet udvikle sig. Paa den anden Side har det ogsaa været muligt at komme Misbrug til Livs i Kraft af den. Jeg skal dog tilføje, at under den Form, hvori Forslaget til en ny Presselov nu fore-